



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cæsaravgvstano Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ribus, pratis, pascuis, terris cultis & incultis. Villam quæ dicitur Capella super Mucram, & villam quæ dicitur Curmaiot super eandem ripam, & villam quæ dicitur Malerei super eandem ripam, & villam quæ dicitur Veretum super eandem ripam, cum earundem villarum Ecclesiis, decimis, servis & ancillis, molendinis, piscationibus, pratis, pascuis, & omnibus appenditiis cultis & incultis. Villam quæ dicitur Campucoëllus, cum Ecclesia, decima, servis, ancillis, pratis, pascuis, & omnibus appenditiis cultis & incultis. Villam quæ appellatur Nemus sancti Petri dimidiam, cum suis appenditiis cultis & incultis. Villam quæ dicitur Meri cum Ecclesia, decima, servis, ancillis, pratis, pascuis, piscationibus, & omnibus suis appenditiis cultis & incultis. Villam quæ dicitur Belluslocus, cum Ecclesia, decima, servis, ancillis, pratis, pascuis, piscationibus, & omnibus suis appenditiis cultis & incultis. Villam quæ dicitur Herbitia dicitur, cum Ecclesia, decima, servis, ancillis, pratis, pascuis, & sibi adjacentibus cultis & incultis. Villam quæ dicitur Agili mansio, cum Ecclesia, decima, servis, ancillis, pratis, pascuis, & sibi adjacentibus cultis & incultis. Decimam villæ quæ dicitur Semonia, cum terra appendente, cum servis & ancillis. Terram & decimam villæ quæ dicitur sancti Lupi, cum servis & ancillis. Villam quæ dicitur Luqueius super ripam Materni fluminis, cum servis, ancillis, pratis, pascuis, & suis appenditiis cultis & incultis. Super eandem ripam, possessionem quæ dicitur Porterum, & alteram quæ dicitur Vernolium, & tertiam quæ Capella vocatur, cum servis, ancillis, pratis, pascuis, & aliis appenditiis cultis & incultis. Circa castrum quod appellatur Breias, villam quæ dicitur Bruceium, cum Ecclesia, decima, servis, ancillis, pratis, pascuis, & aliis appenditiis cultis & incultis. Apud alterum Bruceium, terraticum & censum, cum servis & ancillis. Iuxta castrum quod dicitur Mons-mirellus, villam quæ dicitur Marcungia, cum servis & ancillis, pratis, pascuis, & aliis appenditiis cultis & incultis. Prohibemus insuper ne prædictæ occasione sententiæ à nobis latæ Meldensis Episcopus vos vel monasterium vestrum indebitè aggravet vel molester, quia privilegium meretur amittere qui permittit sibi abutitur potestate. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis &

prohibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Viterbij XVII. Kal. Septembris, anno decimo.

VNIVERSIS ARCHIEPISCOPIS
& Episcopis per Saxoniam constitutis.

Cum exinjuncto nobis servitutis officio in jure suo providere universis Ecclesiis teneamur, ad Ecclesiam sancti Ciriaci in Gerondod debitum habentes respectum, ipsius quieti & paci paternam duximus sollicitudine specialiter providendum. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus si venerabilis frater noster . . . Episcopus Halverstadenensis, in cujus diocesi Ecclesia ipsa consistit, chrisma, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes Clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, & cetera ecclesiastica sacramenta à dilectis in Christo filiis Abbatissa & sororibus ipsius Ecclesiæ requisitus recusaverit exhibere, cum monasterium illud ad Romanam Ecclesiam nullo pertineat mediante, vos auctoritate nostra eisdem gratis & sine pravitare qualibet impendatis. Præterea volumus & mandamus ut si quando de malefactoribus suis parrochianis vestris ad vos duxerint querimoniam deferendam, vos eis plenam de ipsis justitiam sublato appellacionis obstaculo faciatis. Datum Viterbij VIII. Kal. Septemb. anno decimo.

CÆSARAVGVSTANO EPISCOPO.

Quid per novalis vocabulum intelligi debeat à nobis tua fraternitas requisivit. Licet autem quidam dixerint quod novale sit terra præcisa quæ anno cessat, aliis asserentibus quod ex silva quæ ex arboribus extirpatis ad cultum redigitur, quarum utraque interpretatio colligitur ex civilibus legibus, nos tamen inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod eam credimus antecessorum nostrorum intentionem fuisse, cum piis locis indulgentiam de novalibus concesserunt, ut novale intellexerint agrum de novo redactum ad cultum, de quo non extat memoria quod aliquando cultus fuisset. Sed nec de quolibet tali credimus eisdem indulgentiam fore concessam, nisi de illud taxat cujus decimas religiosus conventus potest absque gravi detrimento

H iij

Epist. 109.
De privilegiis
monasterij in
Getondod.

Epist. 110.
Declaratur
quid per novalis
vocabulum
intelligatur.
Cap. Quid per
novalis. De
verb. signif.
Vide Reginc-
nem lib. 1. c.
44.

parrochialis Ecclesiæ retinere, cum sæpe sit talis locus incultus de quo parrochialis Ecclesia magnos percipit decimarum ratione proventus. Datum Viterbij XI. Kal. Septembris, anno decimo.

ABBATI CISTERCIENSI ET PETRO
de Castronovo apostolice sedis Legatis.

Epist. 111.
Ad quem peti-
near dominium
urbis Massi-
liensis.

Significante venerabili fratre nostro Arelatensi Archiepiscopo cum multis Episcopis ad nostram noveritis audientiam pervenisse quod cum cives Massilienses in fœdus pacis convenissent cum eis, gravis ex parte dilecti filij nobilis viri Hugonis de Baucio querimonia fuit proposita contra eos, videlicet quod B. quondam domino Massilia viam universæ carnis ingresso, cum civitas Massiliensis ad nobilem mulierem B. filiam ejus jure noceretur hereditario pertinere, cives ipsi Roncelinum fratrem dicti defuncti, monachum & Subdiaconum, in Abbatem electum, cum impetu populari de monasterio extrahentes, lacerato ipsius habitu, consentientem & volentem, in suum & dictæ civitatis dominum non sine magna divinæ majestatis offensa & gravi præfatæ nobilis præjudicio assumpserunt. Quamobrem dictus Hugo de Baucio, qui sæpefatam nobilem duxit legitime in uxorem, prolemque suscepit ex ea, cum nobili viro W. de Baucio Principe Arausicensi germano suo memoratis Episcopis & nobis humiliter supplicavit ut cum ipsi fideles existant Ecclesiæ ac devoti, & ad promotionem pacis juxta mandatum nostrum intendant viriliter & potenter, eidem Hugoni super adipiscenda hereditate uxoris suæ dignaretur Ecclesia subvenire. Cum igitur occurrere debeat sedes apostolica præsumptionibus malignorum & eorum excessus pastorali sollicitudine cohibere, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatinus in dictos cives, ut memoratum Roncelinum excommunicatum, apostatam, & perjurum, à dominio suo, quod contra proprium juramentum in contemptum Dei & fidei Christianæ opprobrium detinet occupatum, prorsus amoveant, & supradictæ nobili hereditatem restituant, ut tenentur, per excommunicationis & interdicti civitatis & terræ ad ipsius dominium pertinentis sententias, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, sicut justum fuerit compellatis. Attentius provisuri ut sententias ipsas faciatis in monasterio sancti Victoris appel-

latione remota inviolabiliter observari. Datum Viterbij XI. Kal. Septembris, anno decimo.

CVSENTINO ARCHIEPISCOPO
& Episcopo Marturanensi.

Sedens iniquitas super talentum plumbi quosdam malitiæ perversitate gravatos tam miserabiliter in vitiorum ima depressit ut latantes cum male fecerint, ac in rebus pessimis exultantes, ex quadam delinquendi consuetudine in tanta prævaricationis devenere contemptum ut licet per multimodæ transgressionis excessus contra se non immerito provocent iram Dei, ad Ecclesias tamen & ecclesiasticos viros, in reprobum sensum dati, manus extendere non formidant, ipsorum bona præsumptuosius ausibus invadentes & dantes in direptionem & prædam. Credebamus sanè quod vexatio dedisset intellectum auditui, & nobilis regni Sicilia diutinæ tribulationis aculeus docuisset per justitiæ semitam ambulare. Sed, quod dolentes dicimus, videntur eorum aliqui inter flagellorum malleos duruisse, dum eò minus ab illicitis abstinent quò potius persecutionis acerbitas invalescit. Sicut enim venerabilis frater noster P. Militensis Episcopus graviter conquestus est coram nobis, nobilis vir Comes Amfufus, Ecclesia Militensi vacante, turrim ipsius, in qua consueverant esse campanæ, fraudulenter invadens, Comiti R. fratri suo assignavit eandem: qui tam Episcopum ipsum quam Ecclesiam suam intolerabili vexatione fatigans, domos episcopales & Canonicorum etiam & Clericorum Militensium occupavit, illas ad usum suum & suorum minus honestè quam deceat retinendo. Frumentum insuper, vinum, hordeum, & alia bona tam Episcopi quam Ecclesiæ capiens, ipsa pro suæ voluntatis arbitrio dissipat & consumit, ac homines ejusdem Ecclesiæ indebitis angariis & variis gravaminibus non desinit molestare. Præterea Canonicos & Clericos Militenses sine causa rationabili sæpe capiens, quosdam bonis propriis spoliat, quosdam tamdiu detinet carcerali custodiæ mancipatos donec ipsos ad intolerabilem ferè redemptionem adducit. Dicitur etiam Comes R. cum quoddam castrum de novo construxerit, & homines Ecclesiæ nequiret inducere ut habitarent ibidem, casale de Karna ad eandem Ecclesiam pertinens dissipavit, eosdem homines de locis propriis expel-

Epist. 111.
De protectione
Episcopi Militensis
adventus
Comitem Am-
fufum.